

REPUBLIKA HRVATSKA
ŽUPANIJSKI SUD U ZAGREBU
Trg Nikole Šubića Zrinskog 5

Poslovni broj 77 P-15/19-6

U IME REPUBLIKE HRVATSKE

PRESUDA

Županijski sud u Zagrebu, kao sud prvog stupnja u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda, Diane Preglej kao predsjednika vijeća te Daniele Ukić i Dubravke Penić, kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužitelja PZC Varaždin d.d. Varaždin, Kralja Petra Krešimira IV br. 25, OIB 77718926011, kojeg zastupaju punomoćnici Tihomir Zebec i Kristina Bajsić Bogović, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Horvat & Zebec & Bajsić Bogović j.t.d. u Zagrebu, protiv tuženika Nezavisnog cestarskog sindikata, Zagreb, Širolina 4, kojeg zastupa punomoćnica Tamara Crnkić Gotovac, odvjetnica u Odvjetničkom društvu Crnkić Gotovac & Erceg d.o.o. Zagreb, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene dana 26. studenoga 2019. u nazočnosti zakonskog zastupnika tužitelja Saše Varge te njegovih punomoćnika Tihomira Zebeca i Kristine Bajsić Bogović, kao i zakonskog zastupnika tuženika Mijata Stanića i punomoćnice Tamare Crnkić Gotovac, dana 2. prosinca 2019.,

presudio je

I. Utvrđuje se da je nezakonit štrajk koji je tuženik Nezavisni cestarski sindikat organizirao, najavio 8. studenoga 2019. i započeo s danom 12. studenoga 2019. u 7,00 sati u svim županijama na području djelovanja poslodavca, tužitelja PZC Varaždin d.d., zbog spora o sklapanju kolektivnog ugovora, obustavnom svih radova.

II. Zabranjuje se tuženiku Nezavisnom cestarskom sindikatu daljnje provođenje štrajka najavljenog dana 8. studenoga 2019., a započetog s danom 12. studenoga 2019. u 7,00 sati u svim županijama na području djelovanja poslodavca PZC Varaždin d.d., zbog spora o sklapanju kolektivnog ugovora, obustavnom svih radova.

III. Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju parnični trošak u iznosu od 2.500,00 kn, u roku 15 dana.

Obrazloženje

Tužitelj u tužbi tvrdi da je dana 8. studenoga 2019. s početkom u 10,00 sati u prostorijama tužitelja održan prvi sastanak radi provođenja postupka mirenja u kolektivnom radnom sporu, ali je po održanom sastanku zaključkom konstatirano kako mirenje nije uspjelo te je istoga dana tužitelj zaprimio od tuženika dopis kojim objavljuje "Najavu štrajka" za dan 12. studenoga 2019. (utorak) s početkom u 7,00 sati, a koji štrajk će se održati u svim

županijama na području djelovanja poslodavca, zbog spora o sklapanju kolektivnog ugovora (dalje: KU) te je tuženik započeo sa štrajkom 12. studenoga 2019.

Nadalje, tužitelj u tužbi tvrdi da nezakonitost štrajka proizlazi iz pravne prirode spornog zahtjeva te iznosi kronologiju događaja koje je prethodila spornom štrajku. Dana 16. srpnja 2019. je tužitelj zaprimio od stane tuženika, Nezavisnog sindikata radnika PZC Varaždin te Sindikata prometa i veza Hrvatske, Podružnica PZC Varaždin, zahtjev za pokretanje pregovora radi sklapanja kolektivnog ugovora. U prilogu zahtjeva je, između ostalog, dostavljeno rješenje Povjerenstva za utvrđivanje reprezentativnosti Klasa:006-04/19-07/10, Urbroj: 689/1-19-7 od 29. svibnja 2019., kojim je utvrđeno kako su reprezentativni za kolektivno pregovaranje o sklapanju kolektivnog ugovora na razini poslodavca Nezavisni cestarski sindikat, Nezavisni sindikat radnika PZC Varaždin te Sindikat prometa i veza Hrvatske, uz obrazloženje da je članstvo tuženika 41,55%, Nezavisnog sindikata radnika PZC Varaždin 28,77% te Sindikata prometa i veza Hrvatske 29,68% od ukupnog broja sindikalno organiziranih radnika zaposlenih kod tužitelja.

Na 6. sastanku Pregovaračkih odbora tužitelja i sva tri Sindikata održanog dana 24. listopada 2019. postignut je dogovor između Nezavisnog sindikata radnika PZC Varaždin te Sindikata prometa i veza Hrvatske o sklapanju kolektivnog ugovora po prijedlogu Sindikata prometa i veza Hrvatske. Dana 31. listopada 2019. je održan 7. sastanak Pregovaračkih odbora tužitelja te je sklopljen Kolektivni ugovor između Sindikata prometa i veza Hrvatske, Nezavisnog sindikata radnika PZC Varaždin te tužitelja kao poslodavca, o čemu je tužitelj obavijestio radnike, kao i tuženika. S obzirom da je dana 31. listopada 2019. sklopljen Kolektivni ugovor, i to od strane reprezentativnih sindikata koji u svom članstvu imaju više od pedeset posto radnika od ukupnog broja sindikalno organiziranih radnika kod tužitelja, to je navedeni Kolektivni ugovor od 31. listopada 2019. važeći i obvezuje tužitelja kao poslodavca, kao i sve radnike zaposlene kod tužitelja, slijedom čega tuženik nije imao niti ima ovlaštenja za organizaciju, pozivanje na štrajk i provođenje štrajka. Naime, tuženik je kao jedini razlog za štrajk naveo "spor o sklapanju kolektivnog ugovora", a kako je kolektivni ugovor sklopljen taj razlog ne postoji.

Nadalje, u skladu s odredbom čl. 148. st. 4. Zakona o radu ("Narodne novine", br. 93/14 – dalje: ZR) radničko vijeće ne smije sudjelovati u pripremanju ili ostvarenju štrajka, a u konkretnom slučaju je Damir Vrbančić, član tuženika Nezavisnog cestarskog sindikata te član Radničkog vijeća PZC Varaždin d.d., a koji je izabran kao član Štrajkaškog odbora te je Mladen Ištvanović, koji je postao član Radničkog vijeća PZC Varaždin d.d. u ožujku 2019., izabran za člana Štrajkaškog odbora, a sve sukladno obavijesti tuženika od 12. studenoga 2019. Navedeno predstavlja kršenje kogentne odredbe ZR-a te povlači nezakonitost konkretnog štrajka.

Na kraju, tužitelj tvrdi da tuženik nije pregovarao u dobroj vjeri, u smislu odredbe čl. 193. ZR-a, budući da je kroz cijeli tijek pregovora uvjetovao sklapanja kolektivnog ugovora isključivo prihvaćanjem njegova prijedloga kolektivnog ugovora jer pregovaranje u dobroj vjeri ne podrazumijeva pravilo "uzmi ili ostavi", a što je odraz ponašanja i izjava predstavnika tuženika.

Slijedom svega navedenoga, tužitelj predlaže da sud donese presudu kojom će utvrditi nedopuštenost štrajka započetog 12. studenoga 2019. te isti zabraniti.

U odgovoru na tužbu tuženik ne spori da je dana 8. studenoga 2019. uputio, a tužitelj je istoga dana zaprimio, dopis "Najava štrajka" za dan 12. studenoga 2019. (utorak) s početkom u 7,00 sati, da je ranije istoga dana održan sastanak u postupku mirenja u kolektivnom radnom sporu, ali je isti okončan bez uspjeha te je konstatirano da mirenje nije

uspjelo. Također tuženik ne spori da je započeo sa štrajkom 12. studenoga 2019. u 7,00 sati, ali osporava u cijelosti tužbu i tužbeni zahtjev.

Naime, tuženik ističe da nije potpisao Kolektivni ugovor od 31. listopada 2019., i to iz razloga što je sadržaj tog ugovora smatrao nepovoljnim i štetnim za interese svojih članova – radnike tužitelja, pa ga taj ugovor niti ne obvezuje, u smislu odredbe čl. 194. ZR-a.

Sukladno odredbi čl. 205. st. 1. ZR-a sindikati imaju pravo pozvati na štrajk i provesti ga u svrhu zaštite i promicanja gospodarskih i socijalnih interesa svojih članova te zbog neisplate plaće, dijela plaće, odnosno naknade plaće, ako nisu isplaćene do dana dospijeca. Prema odredbi čl. 205. st. 2. ZR-a u slučaju spora o sklapanju, izmjeni ili obnovi kolektivnog ugovora, pravo pozvati na štrajk i provesti ga imaju sindikati kojima je u skladu s posebnim propisom utvrđena reprezentativnost za kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora i koji su pregovarali o sklapanju kolektivnog ugovora. U konkretnom slučaju je tuženik sindikat kojemu je utvrđena reprezentativnost za kolektivno pregovaranje i sklapanje kolektivnog ugovora prema posebnom zakonu te je tuženik kolektivno pregovarao o sklapanju kolektivnog ugovora, slijedom čega su ispunjeni svi elementi određeni čl. 205. st. 2. ZR-a o legitimaciji tuženika za organizaciju i provođenje zakonitog štrajka. Tuženik ističe da taj način ispunjava svoju obveznu zakonsku i statutarnu svrhu – potiče sklapanje kolektivnog ugovora. Također navodi da je štrajk usmjeren prema ostvarivanju interesa članova sindikata na način da se tužitelja kao poslodavca prisili da sa sindikatom potpiše kolektivni ugovora u sadržaju koji odgovara interesima članova (to je zakonska svrha sindikata) te to što su neki sindikati prihvatili neko drugo rješenje ili neki drugi sadržaj kolektivnog ugovora, možda odgovara njihovoj svrsi ili interesima njihovih članova, ali ne odgovara interesu tuženika. Tuženik smatra da se njega ne tiče kolektivni ugovor tužitelja s nekim drugim sindikatima te on koristeći pravo na štrajk iz čl. 205. ZR-a nastoji ostvariti interese svojih članova sklapanjem kolektivnog ugovora.

Nadalje, tuženik navodi da Damir Vrbanić nije ni na koji način sudjelovao u pregovaranju, najavi, organiziranju i provođenju štrajka kao član Radničkog vijeća tužitelja, već kao član tuženika i radnik tužitelja. Ono što je nezakonito jest da radničko vijeće ili član radničkog vijeća, ali kao radničko vijeće ili njegov član, poduzme aktivnosti organiziranja i provođenja štrajka, a to se nije dogodilo. Sam tužitelj navodi da su Damir Vrbanić i Mladen Ištvančić istovremeno i članovi Radničkog vijeća kod tužitelja i članovi Štrajkaškog odbora kod tužitelja, a tuženik tvrdi da su sve aktivnosti u svezi sa štrajkom Damir Vrbanić i Mladen Ištvančić poduzimali u svojoj funkciji kao članovi Štrajkaškog odbora, a ne u vezi s Radničkom vijećem ili članstvom u istom.

Tuženik na kraju ističe da se odazivao svim pozivima i sudjelovao na svim sastancima te da niti jedna od izjava njegovih predstavnika ne upućuje da bi se radilo o prijetnji ili pregovaranju u lošoj vjeri. Zaključno, tuženik smatra da je sporni štrajk najavljen, organiziran i provodi se u svemu u skladu sa ZR-om te nema niti jednog razloga koji bi opravdao njegovu zabranu pa predlaže odbiti tužbeni zahtjev.

U dokaznom postupku sud je izvršio uvid u rješenje Povjerenstva za utvrđivanje reprezentativnosti Klasa: 006-04/19-07/10, Urbroj: 689/1-19-7 od 29. svibnja 2019. (list 14-15 i 25-26 spisa), zahtjev za pokretanje pregovora radi sklapanja kolektivnog ugovora od 16. srpnja 2019. (list 19-20 spisa), dopis o najavi štrajka od 8. studenoga 2019. (list 13 spisa), punomoć od 7. lipnja 2019. (list 23 spisa), zapisnik sa sastanka od 22. srpnja 2019. (list 72-74 spisa), Sporazum o pravilima postupka kolektivnog pregovaranja od 22. srpnja 2019. (list 96-97 spisa), zapisnik s 2. sastanka Pregovaračkih odbora poslodavca i sindikata od 3. rujna 2019. (list 75-78 spisa), zapisnik s 3. sastanka Pregovaračkih odbora poslodavca i sindikata od 17. rujna 2019. (list 79-82 spisa), zapisnik s 4. sastanka Pregovaračkih odbora poslodavca i sindikata od 4. listopada 2019. (list 83-86 spisa), zapisnik s 5. sastanka Pregovaračkih odbora poslodavca i

sindikata od 4. listopada 2019. (list 87-89 spisa), zapisnik s 6. sastanka Pregovaračkih odbora poslodavca i sindikata od 24. listopada 2019. (list 90-93 spisa), zapisnik s 7. sastanka Pregovaračkih odbora poslodavca i sindikata od 24. listopada 2019. (list 96-97 spisa), Kolektivni ugovor od 31. listopada 2019. (list 98-132 spisa), obavijest o sklopljenom Kolektivnog ugovoru od 4. studenoga 2019. upućen Nezavisnom cestarskom sindikatu (list 133), e-mail od 4. studenoga 2019. (list 134 spisa), obavijest radnicima o sklopljenom Kolektivnom ugovoru od 4. studenoga 2019. (list 136 spisa), e-mail tužitelja od 11. listopada 2019. (list 138 spisa), e-mail Mijata Stanića od 12. studenoga 2019. (list 139 spisa), Obavijest o pokretanju postupka mirenja Gospodarsko-socijalnom vijeću od 30. listopada 2019. (list 140-141 spisa), Obavijest o izboru Radničkog vijeća PZC Varaždin (list 142 spisa), Obavijest o zamjeni člana Radničkog vijeća od 7. ožujka 2019. (list 143 spisa), ispis iz Urudžbenog zapisnika od 8. studenoga 2019. (list 144 spisa), dopis od 16. srpnja 2018. (list 148 spisa), te saslušao svjedoke Stjepana Lisičaka (list 178 spisa), Renata Šanteka (list 179 spisa) i Damira Vrbančića (list 180-182 spisa), kao i stranke.

Ovdje valja reći da sud, sukladno odredbama čl. 299. st. 2. i 3. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine", br. 53/91, 91/92, 58/93, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 84/08, 123/08, 57/11, 25/13, 28/13 i 89/14 - dalje: ZPP) nije uzeo u obzir dokaze koje je tuženik predao u spis na ročištu dana 26. studenoga 2019. jer su isti predani nakon zaključenja prethodnog postupka dana 25. studenoga 2019., a tuženik nije ni tvrdio niti dokazivao da ih bez svoje krivnje nije mogao predložiti prije zaključenja prethodnog postupka.

Uvidom u rješenje Povjerenstva za utvrđivanje reprezentativnosti Klasa: 006-04/19-07/10, Urbroj: 689/1-19-7 od 29. svibnja 2019. je utvrđeno da su na razini poslodavca PZC Varaždin za kolektivno pregovaranje o sklapanju kolektivnog ugovora reprezentativna tri sindikata – Nezavisni cestarski sindikat, koji ima 41,55% , Sindikat prometa i veza Hrvatske s 29,68 i Nezavisni sindikat radnika PZC Varaždin s 28,77% od ukupnog broja sindikalno organiziranih radnika zaposlenih u PZC Varaždin.

Uvidom u zahtjev za pokretanje pregovora radi sklapanja kolektivnog ugovora od 16. srpnja 2019., sud je utvrdio da su taj zahtjev potpisala dva sindikata – Nezavisni cestarski sindikat (zastupan po predsjedniku Mijatu Staniću i Damiru Vrbančiću, predsjedniku Podružnice) i Nezavisni sindikat prometa i veza Hrvatske (po predsjedniku Stjepanu Lisičaku i Draženu Vinceku, predsjedniku Podružnice) te su predložili održavanje prvog sastanka Pregovaračkih odbora za 22. srpnja 2019. u prostorijama poslodavca u Varaždinu, na adresi kralja P. Krešimira IV br. 25.

Iz punomoći od 7. lipnja 2019. proizlazi da se za kolektivno pregovaranje ovlašćuju: 1. Mijat Stanić, Nezavisni cestarski sindikat (dalje: NCS), predsjednik – glasnogovornik Pregovaračkog odbora (dalje: PO); 2. Damir Vrbančić, Nezavisni cestarski sindikat, predsjednik Podružnice PZC Varaždin; 3. Ivica Pozder, NZC, član PO; 4. Anđelko Kasunić, NCS, član PO; 5. Marijan Kelemen, Nezavisni sindikat radnika PZC Varaždin (dalje: NSRPZCV); 6. Sabina Svetec, NSRPZCV, član PO; 7. Renato Šantek, NSRPZCV - član PO; 8. Dražen Vincek, Sindikat prometa i veza Hrvatske (dalje: SPVH), predsjednik – glasnogovornik Pregovaračkog odbora; 9. Velimir Novosel, SPVH - član PO i 10. Mladen Jagačić, SPVH - član PO.

Iz zapisnika sa sastanka održanog dana 22. srpnja 2019., na kojem su sudjelovali predstavnici tužitelja kao poslodavca – Saša Varga i Zoran Seidel te predstavnici sva tri Sindikata: Mijat Stanić, Stjepan Lisičak, Renato Šantek, Anđelko Kasunić, Damir Vrbančić i Sabina Svetec, proizlazi da je Stjepan Lisičak iznio kako je dogovor da se na tom sastanku pokuša tekst

Sporazuma (o pravilima postupka kolektivnog pregovaranja) usuglasiti i potpisati, samim time jer je to tek prvi sastanak na kojem bi trebalo dogovoriti način rada. Mijat Stanić je izjavio kako želi da svi Sindikati sudjeluju u pregovorima te da se pridruže potpisivanju Kolektivnog ugovora (dalje: KU), ali ne može znati da li će do toga doći i da li će svi Sindikati potpisati KU i prihvatiti ga. Također predlaže da se pregovori podijele na dva dijela – prvi dio su opća prava, a drugi dio materijalna prava jer će na taj dio biti lakše pregovarati i rješavati. Tekst prijedloga KU je prijedlog Sindikata, ali mnogo toga ne mora biti tako kako je navedeno u prijedlogu jer treba vidjeti što će donijeti pregovori. Obje strane su izjavile kako bi bilo poželjno pregovore dovršiti do kraja 10. mjeseca. Pregovarački odbori Poslodavca i Sindikata su postigli suglasnost o tekstu Sporazuma o pravilima postupka kolektivnog pregovaranja na razini PZC Varaždin d.d. te su isti potpisali. Također su suglasno utvrdili da neće pregovarati tijekom mjeseca kolovoza te da će prvi sastanak biti 3. rujna 2019. (utorak), s time da će u međuvremenu kontaktirati putem e-maila u posljednjem tjednu kolovoza kako bi se izvršila konačna potvrda termina.

U čl. 2. Sporazuma o pravilima postupka kolektivnog pregovaranja od 22. srpnja 2019. (dalje: Sporazum - list 96-97 spisa) je ugovoreno da su stranke suglasne da će se pregovori voditi na temelju tekstova važećih cjelovitih Kolektivnih ugovora, važećih zakona Republike Hrvatske i prijedloga Kolektivnih ugovora, a Sporazum su potpisali predsjednik Uprave tužitelja te predstavnici Nezavisnog cestarskog sindikata, Nezavisnog sindikata radnika PZC Varaždin i Sindikata prometa i veza Hrvatske.

Iz zapisnika s 2. sastanka Pregovaračkih odbora poslodavca i sindikata od 3. rujna 2019., s početkom u 11,00 sati, vidljivo je da je Mijat Stanić na samom početku sastanka izjavio da je Sindikat spreman na pregovore i potpisivanje KU, međutim u slučaju većih problema spremni su i za štrajk, na što je predsjednik Uprave tužitelja odgovorio kako smatra da nije u redu da se već na prvom sastanku spominje štrajk, a prije nego su pregovori uopće i započeli. U nastavku sastanka članovi Pregovaračkih odbora su iznosili svoje prijedloge i primjedbe te je vidljivo da predstavnici Poslodavca i predstavnici Sindikata nisu postigli sporazum oko čl. 11. st. 1.-3. prijedloga KU, kojim se regulira pitanje ugovora o radu na određeno vrijeme pa kako nije postignut dogovor, taj dio članka je preskočen, dok je oko čl. 11. st. 4. i 5. dogovor postignut. Nakon toga su pregovarači postigli sporazum oko odredaba članaka 21.-24. prijedloga KU, dok je oko čl. 25. – prekovremeni rad – krenula veća i dulja rasprava jer se predstavnici Poslodavca i Sindikata nisu mogli dogovoriti oko istog. U konačnici je Anđelko Kasunić, kao predstavnik NCS, ovdje tuženika, izjavio da se ne slaže s iznesenim prijedlogom Poslodavca i upozorava Poslodavca da je Sindikat došao da se dogovori i potpiše KU, a u slučaju da se isti ne potpiše, Poslodavac može očekivati najavu štrajka, a nakon toga je sastanak završen u 14,30 sati.

Uvidom u zapisnik s 3. sastanka Pregovaračkih odbora poslodavca i Sindikata od 17. rujna 2019., s početkom u 8,00 sati, sud je utvrdio da je nastavljeno pregovaranje oko čl. 25. prijedloga KU, kojim se uređuje prekovremeni rad, te je Anđelko Kasunić iz NCS naveo da Sindikati ne žele da radnik radi više od 8 sati prekovremeno tjedno, dok je Marijan Kelemen, predstavnik NSRPZCV, odgovorio da nemaju svi radnici prekovremene, ali da se nakon završetka razdoblja preraspodjele radnog vremena u trajanju od 5 mjeseci znalo samo iznimno dogoditi da su pojedini radnici imali maksimalno ukupno 30-40 prekovremenih sati i to kroz razdoblje od 5 mjeseci, a koji sati su im uredno obračunati i plaćeni. Renato Šantek, predstavnik NSRPZCV, je pojasnio kako on konkretno zna da ima radnika (ophodara) koji žele raditi prekovremeno kako bi više zaradili. Anđelko Kasunić (NCS) je naveo da su oni predložili ovakav tekst odredbe čl. 25. i da im je prihvatljiv te ako se kolege iz Nezavisnog sindikata radnika PZC Varaždin na slažu s istim, da i dva Sindikata mogu potpisati KU, ali i krenuti u

eventualni štrajk. Predsjednik uprave tužitelja je upozorio da Poslodavac želi i ima obvezu pregovarati sa svim Sindikatima koji su reprezentativni, a g. Kelemen je predstavnik jednog od Sindikata radnika i Uprava u ovom slučaju želi i mora čuti što g. Kelemen kao predstavnik Sindikata želi i ima za reći. Osobno smatra da g. Stanić i g. Kasunić govore u svoje ime, a ne u ime svih Sindikata. Siniša Varga je ponovio da prijedlog teksta čl. 25. Poslodavcu nije prihvatljiv te predlaže da se uskladi s odredbama iz Zakona o radu. Anđelko Kasunić je odgovorio da je Sindikatima jedino prihvatljiv njihov prijedlog i traže da ostane u tekstu kako je predloženo. S obzirom da glede odredaba čl. 25. nije postignut dogovor, prijedeno je na čl. 26. predloženog teksta KU, a koji članak uređuje preraspodjelu radnog vremena. Predsjednik Uprave tužitelja Saša Varga je naveo da će razmotriti prijedlog da se svaki rad dulji od onog utvrđenog rasporedom radnog vremena plati kao prekovremeni rad te je zatražio da se Poslodavcu omogućiti da se radnika o rasporedu radnog vremena obavijesti 4 dana unaprijed, a sve zbog specifičnosti djelatnosti kojom se Poslodavac bavi. Anđelko Kasunić je izjavio kako smatra da bi to bilo načelno prihvatljivo, ali da će isto još razmotriti te traži da se u tom slučaju prekovremeni rad plati u tom mjesecu u kojem je i nastao, a ne na kraju razdoblja od 2, 3 ili više mjeseci. Dražen Vincek je ukazao da je izuzetno teško, pa gotovo i nemoguće, planirati i provesti raspored 7 dana unaprijed te da bi raspored trebalo raditi 4 dana unaprijed, ne smo u zimskom nego i u ljetnom periodu, a Anđelko Kasunić je naveo da će razmotriti prijedlog da se radnika o rasporedu radnog vremena obavijesti 4 dana unaprijed, da iznimno radnik može raditi i do 60 sati tjedno te da preraspodijeljeno radno vrijeme kada se radi duže može trajati do 6 mjeseci. Sastanak je dovršen u 10,05 sati.

Iz sadržaja zapisnika s 4. sastanka Pregovaračkih odbora poslodavca i sindikata od 17. rujna 2019., s početkom u 8,00 sati, vidljivo je da Poslodavac i predstavnici Sindikata nisu postigli dogovor oko čl. 25. prijedloga KU, da su postigli dogovor oko čl. 27. (rad u smjenama) i čl. 28. dok o cjelovitom tekstu čl. 29. nije postignut dogovor, pri čemu je Mijat Stanić izjavio da ne dozvoljava predstavnicima drugih Sindikata da odgovore na pitanje Poslodavca je li njima prihvatljiv tekst čl. 27. st. 5. prijedloga KU.

Uvidom u e-mail od 11. listopada 2019., upućen Draženu Vinceku, Anđelku Kasuniću, Damiru Vrbančiću i Renatu Šanteku, sud je utvrdio da je isti uputila Služba pravnih poslova tužitelja te da primatelje obavještava da je Poslodavac dana 11. listopada 2019. od Sindikata prometa i veza Hrvatske zaprimio novi Prijedlog KU, koji dostavljaju u privitku, a kako bi Poslodavac mogao detaljno proučiti i razmotriti predmetni prijedlog dostavljen od strane reprezentativnog Sindikata, obavještavaju se primatelji da se odgađa 5. sastanak Pregovaračkih odbora Poslodavca i Sindikata zakazan za 14. listopada 2019. u 8,00 i predlaže da se isti održi dana 21. listopada 2019. u 8,00 sati.

Iz zapisniku s 5. sastanka Pregovaračkog odbora održanog 14. listopada 2019. proizlazi sljedeće:

- da je predsjednik Uprave tužitelja Saša Varga predložio da se taj sastanak odgodi zbog dostave novog prijedloga KU,
- da je Mijat Stanić izjavio kako sve što bude dolazilo od bilo koga drugoga neće na njih utjecati jer su oni predali svoj prijedlog KU,
- da je Sabina Svetec (NSRPZCV) navela kako su Nezavisni sindikat radnika PZC Varaždin i Sindikat prometa i veza Hrvatske zajednički dogovorili ovaj prijedlog, koji je stigao e-mailom; da u ovom pregovorima raspravljaju prvenstveno o prijedlogu Nezavisnog cestarskog sindikata, a ne o prijedlogu svih reprezentativnih Sindikata te da su se svi Sindikati trebali prije naći i dati svoje prijedloge da zajednički nastupe prema Poslodavcu;

- da je Anđelko Kasunić izjavio kako je Nezavisni sindikat radnika PZC Varaždin apsolutno nebitan te da su dva Sindikata dovoljna da se potpiše KU,
- da je Mijat Stanić izjavio "naš Sindikat je jedini Sindikat koji zna što su kolektivni pregovori i na koji se način oni vode",
- da je predsjednik Uprave tužitelja rekao kako Zakon obvezuje Poslodavca da sasluša sve reprezentativne Sindikate i razmotri sve prijedloge jer Poslodavac mora pregovarati sa svim reprezentativnim Sindikatima – ne smije zanemariti niti jedan prijedlog i niti jedan Sindikat i niti će to učiniti,
- da je Sabina Svetec navela ako je g. Lisičak, kao predsjednik Sindikata prometa i veza Hrvatske poslao prijedlog ugovora, onda "svakako želimo i trebamo vidjeti i taj prijedlog te se svi Sindikati dogovoriti za prijedlog prihvatljiv svima nama",
- da je Dražen Vincek (SPVH) izjavio da prijedlog novog KU poslanog od strane njegovog Sindikata sva svakako treba uzeti u obzir, bez obzira kako je kasno došao, pa ga proučiti i pregovarati o svakoj točki kada dođe na red,
te je sastanak Pregovaračkih odbora dovršen u 9,55 sati.

Uvidom u zapisnik sa 6. sastanka Pregovaračkih odbora Poslodavca i Sindikata održanog 24. listopada 2019., sud je utvrdio da je predsjednik Uprave tužitelja naveo kako je Poslodavac proučio naknadno pristigli prijedlog KU od strane Sindikata prometa i veza Hrvatske, zaprimljen dana 11. listopada 2019. te je napomenuo da je taj najnoviji prijedlog KU gotovo u cijelosti prihvatljiv Poslodavcu te da postoje još neke odredbe o kojima bi trebalo pregovarati pa to mogu učiniti danas na sastanku. Mijat Stanić je odgovorio da se Nezavisni cestarski sindikat ne slaže da se pregovara o novo pristiglom prijedlogu, već žele isključivo pregovore po svojem prijedlogu KU po kojem su pregovori započeli, a ako se pregovori ne nastave po njihovom prijedlogu KU i ako ih radnici podrže, pokrenut će štrajk. Dražen Vincek je naveo da iako je SPVH u početku bio suglasan s prijedlogom KU dostavljenog od strane NCS-a i iako su pregovori započeti po tom prijedlogu, slaže se s prijedlogom KU kojega je dostavio njegov predsjednik (SPVH-a) dana 11. listopada 2019. i želi da se pregovori nastave po tom prijedlogu. Predsjednik uprave tužitelja je odgovorio predstavniku NCS-a da Poslodavac nikada nije potpisao da se pregovara isključivo po njihovom prijedlogu, a niti je za taj prijedlog postojala suglasnost svih reprezentativnih Sindikata. Na to je Mijat Stanić odgovorio da s "obzirom na izneseno, mi završavamo s kolektivnim pregovaranjem i napuštamo ovaj sastanak. U ovakvim kolektivnim pregovorima više ne želimo sudjelovati, jer o naknadno dostavljenom prijedlogu Kolektivnog ugovora ne želimo pregovarati." Iz sadržaja zapisnika je vidljivo da je nakon toga nastavljeno pregovaranje po novom prijedlogu te je zaključeno da s obzirom da su ovaj prijedlog prihvatila dva reprezentativna Sindikata (SPVH i NSRPZC) i neovisno što je treći (NCS) prekinuo kolektivne pregovore na prvu stranicu će se dodati i taj Sindikat, neovisno da li će isti potpisati ovaj KU ili ne. Na kraju je dogovoreno da će se pristupiti postupku pročišćavanja teksta predloženog od dva reprezentativna Sindikata (SPVH i NZRPZC) prihvaćenog teksta KU, a termin slijedećeg sastanka će se dogovoriti naknadno.

Iz zapisnika sa 7. sastanka Pregovaračkih odbora Poslodavca i Sindikata, koji je održan dana 31. listopada 2019., proizlazi da s obzirom da prisutna dva Sindikata (SPVH i NZRPZC) imaju kvalificiranu većinu za kolektivno pregovaranje i eventualno sklapanje važećeg KU, pregovori se nastavljaju. Dražen Vincek (SPVH) je naveo da su prethodnih dana radnici upoznati sa sadržajem prijedloga KU te da SPVH ostaje kod prijedloga KU podnesenog Poslodavcu dana 10. studenoga 2019., a o kojem se raspravljalo i pregovaralo na prethodnom sastanku. Poslodavac i predstavnici SPVH i NZRPZC suglasno su utvrdili da se održavanjem

ovog 7. sastanka Pregovaračkih odbora Poslodavca i Sindikata nastavljaju pregovori za sklapanje KU na razini tužitelja, započeti dana 22. srpnja 2019. te suglasno utvrđuju da se nastavlja raspravljati i pregovarati o prijedlogu KU koji je Poslodavcu podnesen 11. listopada 2019. te o kojem se i pregovaralo na prethodnom 6. sastanku održanom 24. listopada 2019. Dražen Vincek je u ime oba reprezentativna Sindikata predložio određenu dopunu u čl. 111.-plaća - u st. 2. toč. 2 te izmjenju u čl. 121. st. 1. toč. 2. – dodaci za otežane uvjete, što je Poslodavac prihvatio, dok je Poslodavac zamolio Sindikate da se u čl. 165. doda odredba da se odredbe tarifnog dijela primjenjuju od 1. siječnja 2020. Nakon toga je prijedlog prihvaćen od strane oba Sindikata, zatražene izmjene su unijete u prihvaćeni prijedlog KU i pristupljeno je potpisivanju istog. U zapisniku je konstatirano da je prijedlog KU dana 31. listopada 2019. potpisan od strane Poslodavca i dva Sindikata, koji imaju kvalificiranu reprezentativnu većinu za sklapanje važećeg KU (SPVH i NZRPZC) te je KU sklopljen i primjenjuje se od 1. studenoga 2019., dok se odredbe tarifnog dijela primjenjuju od 1. siječnja 2020., odnosno od obračuna plaće za mjesec prosinac 2019.

Uvidom u Kolektivni ugovor od 31. listopada 2019. (list 98-132), sud je utvrdio da su isti potpisali predsjednik Uprave tužitelja te za Sindikat prometa i veza Hrvatske Stjepan Lisičak (predsjednik) i Dražen Vincek, povjerenik Podružnica Varaždin, a za Nezavisni sindikat radnika PZC Varaždin Renato Šantek (predsjednik).

Uvidom u obavijest broj: 01-1-6265-16/19-SV od 4. studenoga 2019. (list 133 spisa), sud je utvrdio da je tužitelj obavijestio tuženika da je između tužitelja na jednoj strani te Sindikata prometa i veza Hrvatske i Nezavisnog sindikata radnike PZC Varaždin na drugoj strani, sklopljen Kolektivni ugovor na razini PZC Varaždin d.d.. S obzirom da su predmetni KU sklopili SPVH i NZRPZC, koji su rješenjem Povjerenstva za utvrđivanje reprezentativnosti od 29. svibnja 2019., utvrđeni kao reprezentativni na razini Poslodavca te u svom članstvu imaju više od pedeset posto radnika članova od ukupnog sindikalno organiziranih radnika, predmetni KU je temeljem odredaba Zakona o reprezentativnosti udruga poslodavaca i sindikata ("Narodne novine", br. 93/14 i 26/15 – dalje: ZORUPS) važeći te obvezuje Poslodavca i sve radnike zaposlene kod Poslodavca. Također je tuženik obaviješten da je predmetni KU objavljen dana 4. studenoga 2019. sukladno Pravilniku o načinu objave KU ("Narodne novine", br. 146/14), a tužitelj je u dobroj vjeri pozvao tuženika na pristupanje predmetnom KU.

Tužitelj je također uputio obavijest broj: 01-1-6265-17/19-SV od 4. studenoga 2019. radnicima o sklopljenom KU, u kojoj je naveo da je sklopljen KU na razini PZC Varaždin d.d. te da su isti sklopili SPVH i NZRPZC, koji su rješenjem Povjerenstva za utvrđivanje reprezentativnosti od 29. svibnja 2019., utvrđeni kao reprezentativni na razini Poslodavca te u svom članstvu imaju više od pedeset posto radnika članova od ukupnog sindikalno organiziranih radnika, predmetni KU je temeljem odredaba ZOR-a važeći te obvezuje Poslodavca i sve radnike zaposlene kod Poslodavca. Također je tuženik obaviješten da je predmetni KU objavljen dana 4. studenoga 2019. te je dostupan na uvid svim radnicima i izložen na oglasnim pločama i objavljen na mrežnim stranicama Poslodavca.

Iz obavijesti Gospodarsko-socijalnom vijeću o pokretanju postupka mirenja u kolektivnom radnom sporu od 30. listopada 2019. (list 140-141 spisa), vidljivo je da je pod predmet spora zaokruženo da se radi o interesnom i pravnom sporu, a pod točkom III. Naslova "Obrazloženje razloga za nastali kolektivni radni spor" nije navedena niti jedna riječ, uz koju

obavijest je priložena izjava o postignutom prethodnom dogovoru o izboru miritelja kojim se određuje Blaženku Roginu za miritelja te su izjavu potpisali tužitelj i tuženik.

Uvidom u zapisnik s prvog sastanka održanog 8. studenoga 2019. radi provođenja postupka mirenja u kolektivnom radnom sporu nastalom između ovdje tuženika i tužitelja, sud je utvrdio da je Sindikat (ovdje tuženik) naveo da ostaje kod prijedloga vezanih uz sklapanje novog kolektivnog ugovora, dok Poslodavac (ovdje tužitelj) ostaje kod potpisanog Kolektivnog ugovora koji je sklopljen s dana 31. listopada 2019. sa Sindikatom prometa i veza Hrvatske i Nezavisnim sindikatom radnika PZC Varaždin d.d., a koji Sindikati su rješenjem Povjerenstva za utvrđivanje reprezentativnosti od 29. svibnja 2019. utvrđeni kao reprezentativni na razini poslodavca te u svom članstvu imaju više od 50% radnika članova od ukupno sindikalno organiziranih radnika, slijedom čega je predmetni Kolektivni ugovor važeći. U tom zapisniku je naveden zaključak da mirenje nije uspjelo.

Iz dopisa tuženika od 8. studenoga 2019. je vidljivo da je tuženik objavio najavu štrajka, koji će započeti dana 12. studenoga 2019. (utorak) s početkom u 7,00 sati, da će se održati u svim županijama na području djelovanja poslodavca, da se štrajk provodi zbog spora o sklapanju kolektivnog ugovora, u skladu s čl. 205. ZR-a, da će u štrajku sudjelovati radnici članovi Nezavisnog cestarskog sindikata koji rade kod tužitelja, kao i ostali radnici koji mu se dragovoljno pridruže te da će se štrajk provoditi obustavom svih poslova, osim nužnih radova održavanja prilikom štrajka, određenih čl. 35. Zakona o cestama ("Narodne novine", br. 84/11, 22/13, 54/13, 148/13 i 92/14).

U e-mailu od 12. studenoga 2019., koji je Mijat Stanić uputio Upravi tuženika, je navedeno da Nezavisni cestarski sindikat imenuje Štrajkaški odbor u sastavu: 1. Mijat Stanić, predsjednik; 2. Anđelko Kasunić, zamjenik predsjednika, te članovi 3. Damir Vrbančić, Križevci, 4. Mladen Ištvanović, Koprivnica, 5. Nenad Petrošaneć, Ludbreg, 6. Ivica Pozder, Varaždin, 7. Davor Đuranec, Varaždin i 8. Žarko Kliček, Ivanec. U dopisu je također navedeno da članovi Štrajkaškog odbora koji su izabrani u Radničko vijeće, funkciju Štrajkaškog odbora vrše u funkciji sindikalnog povjerenika te Radničko vijeće u štrajku ne sudjeluje.

Iz obavijesti od 17. srpnja 2018. (list 142 spisa) je vidljivo da Radničko vijeće PZC Varaždin obavještava predsjednika Uprave tužitelja da su za članove Radničkog vijeća izabrani Damir Vrbančić, Sven Bunta i Neven Tomieć.

Uvidom u dopis 7. ožujka 2019. (list 143 spisa), koji je tužitelj zaprimio dana 8. ožujka 2019., sud je utvrdio da je Radničko vijeće tužitelja obavijestilo predsjednika Uprave tužitelja da je s danom 28. veljače 2019. članu Radničkog vijeća Nevenu Tomieću prestao radni odnos kod tužitelja, a time i mandat u Radničkom vijeću, te da Radničko vijeće temeljem ZR-a i zapisnika o konačnim rezultatima izbora za Radničko vijeće objavljenog dana 10. srpnja 2018., kao zamjena za člana Neven Tomieća ulazi prvi kandidat s liste zamjenika članova RV Mladen Ištvanović.

Iz ispisa Urudžbenog zapisnika od 8. studenoga 2019. (list 144 spisa) vidljivo je da je dopis pod nazivom "najava štrajka" od 8. studenoga 2019. tužitelju predao Damir Vrbančić dana 8. studenoga 2019.

Uvidom u dopis od 16. srpnja 2018. (list 148 spisa), sud je utvrdio da je Radničko vijeće tužitelja obavijestilo predsjednika Uprave tužitelja da je Radničko vijeće na svojoj

konstituirajućoj sjednici održanoj 13. srpnja 2018. donijelo odluku da se u Nadzorni odbor tužitelja imenuje Damir Vrbančić na četiri godine, s početkom mandata od 13. srpnja 2018. ili do opoziva.

Svjedok Stjepan Lisičak je iskazao da je predsjednik Sindikata prometa i veza Hrvatske (SPVH), da se sjeća da ga je nazvao njegov sindikalni povjerenik Vincek i rekao kako želi da mu proslijedi primjerak Kolektivnog ugovora kojeg je SPVH predlagao za druga trgovačka društva koja se bave održavanjem cesta u kojima SPVH ima svoje članove. Svjedok je taj prijedlog poslao te su povjerenici iz njegovog Sindikata i Nezavisnog sindikata PZC-a dali svoje primjedbe, a nakon što je usuglašen tekst tog Kolektivnog ugovora, svjedok je dao punomoć Draženu Vinceku da potpiše sporni Kolektivni ugovor. Također je svjedok u iskazu naveo kako SPVH ima svoje podružnice u Šibeniku, Zadru, Dubrovniku, Karlovcu, Bjelovaru i Osijeku, gdje posluju tvrtke koje se bave održavanjem cesta i u tim podružnicama i tvrtkama je prihvaćen takav prijedlog kolektivnog ugovora, a u predmetnom Kolektivnom ugovoru su dogovoreni neki uvjeti na povoljniji način od onoga što je bilo predviđeno u prijedlogu KU, kojeg je svjedok dostavio Draženu Vinceku.

Iz iskaza svjedoka Renata Šanteka proizlazi da je on predsjednik Nezavisnog sindikata radnika PZC-a (NSRPZC) od njegovog osnivanja 2017., da je sudjelovao na svakom sastanku koji je održan u vezi s pregovorima oko sklapanja novog kolektivnog ugovora, da su pregovori počeli sredinom srpnja 2019. kada je tuženik poslao svoj prijedlog KU, te je NSRPZC stavio svoje prijedloge i primjedbe, ali tuženik nije prihvatio ni jedan njegov prijedlog niti primjedbu, a Anđelko Kasunić, kao predstavnik tuženika, je svjedoku u telefonskom razgovoru rekao da njihove primjedbe vraćaju radnike u feudalno doba, ali to nije obrazložio. Svjedok je iskazao da je NSRPZC predočio jedan svoj prijedlog KU, ali o njemu nije pregovarano, jer je tuženik zapravo omalovažavao NSRPZC i smatrao da su dva Sindikata dovoljna za sklapanje ugovora, i to tuženik te Sindikat prometa i veza Hrvatske. Nadalje, svjedok je iskazao da se s predstavnicima tuženika nije moglo pregovarati, iz razloga što je moralo biti onako kako oni kažu ili nikako. Kada je dana 11. listopada 2019. gospodin Lisičak poslao novi prijedlog KU, isti je NSRPZC-u bio zanimljiv te ga je prihvatio, a nakon toga su se predstavnici tuženika - ovdje prisutni predsjednik Sindikata i Anđelko Kasunić, digli sa sastanka i najavili štrajk. Inače, na svakom sastanku predstavnici tuženika su spominjali štrajk barem jednom. To je iz razloga što je tuženik imao svoj prijedlog te nije htio uvažiti nikakav prijedlog niti primjedbe tužitelja i druga dva Sindikata, već su predstavnici tuženika bili isključivi. Svjedok smatra da zbog toga pregovori o tuženikovom prijedlogu nisu bili efikasni, što je vidljivo po tome što na 6 ili 7 sastanaka sudionici pregovora nisu prešli niti ¼ tuženikova prijedloga KU, a stari KU tužitelja je isticao.

Svjedok Damir Vrbančić je iskazao da je predsjednik podružnice Nezavisnog cestarskog sindikata (NCS) te je u svibnju 2019. kontaktirao gospodu Vinceka i Šanteka kako bi pokušali napraviti prijedlog KU. Gospodin Šantek je rekao da nije u mogućnosti doći na sastanak, pa su gospodin Kasunić i svjedok otišli u Čakovec kod gospodina Vinceka te su izradili svoj prijedlog KU, a u tom ugovoru su htjeli regulirati pitanje odlaska i dolaska s posla, odnosno da se i putovanje od sjedišta poslodavca do gradilišta i natrag uračunava u radno vrijeme te da se svaki ostanak na poslu duže od 8 sati tretira kao prekovremeni rad, odnosno ako se radi izvan rasporeda. Također su htjeli povećati materijalna prava radnika te da se u kolektivni ugovor ugrade i koeficijenti za svako određeno radno mjesto. Izrađeni prijedlog su dali poslodavcu na uvid te su krenuli u pregovore kraj kolovoza 2019. Održali su

5 ili 6 sastanaka u okviru pregovora, a nakon toga se gospodin Lisičak pojavio s novim prijedlogom KU, kojeg je Poslodavac prihvatio, a prijedlog tuženika je "odbačen na stranu". U ranijem KU nije bilo regulirano pitanje koeficijenata za svako pojedino radno mjesto pa su to predložili staviti u novi KU.

Predsjednik Uprave tužitelja je u svom iskazu istaknuo da SMS nije službena komunikacija kod tužitelja, te je na skupovima radnika rečeno da radnici takvu komunikaciju ne trebaju poštivati, ali radnici su rekli da je to način dogovora između njih i njihovih nadređenih i oni to zapravo poštuju. Iskazao je kako je u zimskom periodu gotovo nemoguće precizno odrediti raspored radnog vremena, te su vođeni razgovori s Radničkim vijećem da se postigne sporazum da se planovi dostave 4 dana unaprijed, jer za vrijeme zime je zaista problem predvidjeti točno 7 dana unaprijed gdje će biti potreba za čišćenjem snijega. Predsjednik Uprave je iskazao da tužitelj plaća prosječno na razini godine radnicima 174 mjesečna sata rada, a preraspodjela radnog vremena može biti do 60 sati tjedno i to kroz 6 mjeseci. Tužitelj je do sada na odluku o rasporedu radnog vremena – nejednaki raspored, uvijek dobivao suglasnost Radničkog vijeća, a sada po prvi put tu suglasnost nije dobio. Također je iskazao kako je tuženik prilikom pregovora htio da se u KU odredi da radniku koji u jednom danu odradi više, taj višak sati bude isplaćen kao prekovremeni rad, a ako radi idućeg dana manje nikom ništa, odnosno plaća se redovan fond sati, a tužitelj na to nije mogao pristati jer se radi o preraspodijeli radnog vremena te je za tužitelja prihvatljivo rješenje da se višak sati obračunava i plati na razini mjeseca. Kada se u bitnim stavkama nisu mogli dogovoriti tijekom kolektivnih pregovora, sudionici pregovora su to preskakali. Rad na određeno vrijeme nije bio predmet pregovaranja jer se o tome nisu mogli dogovoriti pa su te odredbe preskočili. Zakonski zastupnik tužitelja je iskazao kako tužitelj u određenim periodima, osobito u zimskim mjesecima mora sklapati ugovore na određeno vrijeme na 3-4 mjeseca, dok u ljetnom vremenu nema potrebe za tim radnicima. Tuženik je želio izbaciti iz KU nejednaki raspored radnog vremena, ali tužitelj to nije mogao prihvatiti. Također je u iskazu zakonski zastupnik tužitelja naveo da je iz razgovora s radnicima zaključio da oni zapravo ne znaju zašto štrajkaju, te su rekli da im je netko obećao plaću veću za 2.000,00 kn, što nije moguće, jer tužitelj taj trošak od eventualno 5 milijuna kuna godišnje ne može isplatiti. Tužitelj je isplatio radnicima plaću za listopad 2019., ali im nije dostavio isplatne liste, zbog toga što im želi dostaviti jednu službenu isplatnu listu i jednu koja pokazuje projekciju koliko će im iznositi plaća po novom KU nakon 1. siječnja 2020. Zaposlenici tužitelja koji imaju koeficijent iznad 2,0 neće dobiti veću plaću ili nešto neznatno veću, a proizvodni radnici koji nemaju koeficijent veći od 2,0 će dobiti plaću veću od 5-8%, što znači između 300,00 i 500,00 kn mjesečno. Nadalje, zakonski zastupnik tužitelja je iskazao da je tužitelj radnicima na kraju 2018. isplatio 5.000,00 kn po radniku, te je unatrag nekoliko godina po KU isplaćivao sve što je pisalo da se može isplatiti, da je tužitelj uredno isplaćivao radnicima uskrnicu, božićnicu, dar za djecu, regres i razne jednokratne pomoći te predsjednik Uprave tužitelja zapravo nije čuo niti jedan konkretni razlog zašto se štrajka.

Zakonski zastupnik tuženika je iskazao da je tuženik prisutan kod tužitelja unatrag dvije do tri godine te je kod tužitelja zatekao nesređeno stanje u vezi rasporeda radnog vremena i nezadovoljnih radnika, da je tuženik u pregovorima s tužiteljem uspio ishoditi da se radnicima isplate naknade koje im nisu bile isplaćene, to je bilo oko 5.000,00-6.000,00 kn po radniku, da sindikat nema drugog načina pritiska na poslodavca u svezi kolektivnog pregovaranja, nego štrajk pa je normalno da su predstavnici tuženika zaprijetili štrajkom. Također iskazuje da je tijekom pregovora bilo oštih tonova, ali sve je to bilo sve u cilju zaštite radnika. U pregovorima su zapeli oko radnog vremena jer jedino se radnici tužitelja,

primjerice, ne mogu dogovoriti sa ženom da će dijete dovesti ili odvesti iz vrtića. Tuženik je tražio da se obavijest o rasporedu radnog vremena mora radnicima dati 7 dana unaprijed te da preraspodjela i nejednako radno vrijeme također moraju biti po rasporedu. Tuženik je kao sindikat dobio ciljeve i zadatke od svojih radnika koje treba zastupati prilikom pregovora te je želio postići da svaki sat odrađen izvan rasporeda treba biti priznat kao prekovremeni rad. Rad na određeno vrijeme nije primaran razlog štrajka, ali je tuženik i to htio dogovoriti tijekom pregovora o KU, kao i da u KU budu ugovoreni i koeficijenti za svako radno mjesto. Nakon što je stigao novi prijedlog KU, tuženik je htio sklopiti izmjenu Sporazuma o kolektivnom pregovaranju, a tužitelj nije, pa zakonski zastupnik tuženika nije drugo mogao nego dići se i otići sa sastanka, a nakon toga su se predstavnici tužitelja okrenuli prema drugim Sindikatima i nastavili pregovore. Zakonski zastupnik tuženika nije žalio nastaviti pregovore jer nije želio da osnovica za kolektivne pregovore bude novi prijedlog KU.

Ocjenom provedenih dokaza i istaknutih činjeničnih tvrdnji po strankama, ovaj sud je zaključio da je tužbeni zahtjev osnovan.

Iz Sporazuma o pravilima postupka kolektivnog pregovaranja na razini PZC Varaždin d.d. od 22. srpnja 2019. (list 96-97 spisa) je vidljivo da stranke sporazumno utvrđuju da će nastojati završiti postupak pregovora te potpisati usuglašeni cjeloviti tekst Kolektivnog ugovora do kraja listopada 2019. (čl. 1. st. 2.), da će se pregovori voditi na temelju tekstova važećih cjelovitih Kolektivnih ugovora, važećih zakona Republike Hrvatske i prijedloga Kolektivnih ugovora (čl. 2.), da će se pregovori voditi u dobroj vjeri o svim pitanjima koja po odredbama ZR-a mogu biti predmet KU, a na temelju obrazloženih činjenica (čl. 3. st. 1.), kao i da će se pregovori održavati kontinuirano jednom tjedno, u pravilu jedan dan u tjednu, a o danu pregovora će se dogovoriti na prethodnom sastanku vodeći računa da stanka između dva kruga pregovora ne bude duža od devet dana (čl. 5. st. 1.)

Štrajk je jedan od oblika industrijske akcije, način nasilnog rješavanja interesnih sporova između radnika i poslodavca do kojeg dolazi u slučaju neuspjeha u pregovaranju o kolektivnom uređenju radnih odnosa.

Iz rezultata dokaznog postupka proizlazi da je tuženik inzistirao da se pregovori vode isključivo oko njegovog prijedloga KU, iako taj prijedlog nije bio rezultat dogovora sva tri reprezentativna Sindikata, dok o prijedlogu s kojim su se suglasila preostala dva Sindikata (SPVH i NZRPZC) nije uopće želio pregovarati, iako iz teksta Sporazuma od 22. srpnja 2019. proizlazi da će Poslodavac i Sindikati pregovarati o prijedlozima Kolektivnih ugovora, dakle nije ugovoreno da će pregovarati isključivo o prijedlogu tuženika, a kako to pogrešno ističe tuženik.

Kolektivni radni spor je spor između poslodavca i kolektiviteta radnika - sindikata - u vezi s kolektivnim uređenjem radnih odnosa. Međutim, takav spor u konkretnoj pravnoj situaciji, nakon sklapanja Kolektivnog ugovora od 31. listopada 2019., zapravo više ne postoji.

Naime, kao što je rekao predstavnik tuženika Anđelko Kasunić na sastanku održanom dana 14. listopada 2019., u konkretnom slučaju su dva Sindikata dovoljna da se potpiše KU, ali su to u konačnici bili Sindikat prometa i veza Hrvatske (SPVH) te Nezavisni sindikat radnika PZC Varaždin (NSRPZC), a ne SPVH i tuženik, a kako je to Anđelko Kasunić očekivao da će biti, izjavljujući na navedenom sastanku da je Nezavisni sindikat radnika PZC nebitan. Pritom su SPVH i NSRPZC reprezentativni Sindikati kod tužitelja kao poslodavca te imaju više od

pedeset posto radnika članova od ukupno sindikalno organiziranih radnika kod reprezentativnih sindikata, što je vidljivo iz rješenja Povjerenstva za utvrđivanje reprezentativnosti od 29. svibnja 2019., kojim je utvrđeno da je članstvo Sindikata prometa i veza Hrvatske 29,68% i članstvo Nezavisnog sindikata radnika PZC Varaždin 28,77% od ukupno sindikalno organiziranih radnika zaposlenih u PZV Varaždin d.d., što u zbroju iznosi 58,45%.

Sukladno odredbi čl. 26. st. 1. ZORUPS-a, kolektivni ugovor koji su sklopile stranke iz članka 5. stavaka 1. i 3. ovoga Zakona bit će važeći samo ako reprezentativni sindikati potpisnici u svom članstvu imaju više od pedeset posto radnika članova od ukupno sindikalno organiziranih radnika kod reprezentativnih sindikata.

Pravni smisao i svrha štrajka je pravo i mogućnost sindikata da sredstvima pritiska štiti i promiče interese svojih članova, posebno prilikom kolektivnog pregovaranja. Naime, cilj kolektivnog pregovaranja je sklapanje kolektivnog ugovora, dok je u konkretnom slučaju takav cilj ispunjen jer je Kolektivni ugovor sklopljen dana 31. listopada 2019., bez obzira što tuženik tim KU nije zadovoljan.

Tuženik je u odgovoru na tužbu istaknuo da je štrajk način na koji on ispunjava svoju obveznu zakonsku i statutarnu svrhu – potiče sklapanje KU. Međutim, u ovom slučaju je tužitelj s dva reprezentativna Sindikata sklopio važeći Kolektivni ugovor dana 31. listopada 2019.

Također u odgovoru na tužbu tuženik navodi kako smatra da se njega ne tiče KU tužitelja, koji je sklopljen s nekim drugim Sindikatima, te on koristeći pravo na štrajk iz čl. 205. ZR-a nastoji ostvariti interese svojih članova sklapanjem KU. No, tužitelj kao poslodavac nema obvezu sklopiti drugi KU (pored već sklopljenog) s tuženikom kao Sindikatom koji nema više od 50% radnika članova od ukupno sindikalno organiziranih radnika pa svrha štrajka u ovoj pravnoj stvari ne može biti ostvarena.

Stoga, prema ocjeni ovoga suda, štrajk kojem je cilj prisiliti poslodavca na sklapanje kolektivnog ugovora nije zakonit kada poslodavac takav zahtjev ne može ispuniti, budući da je Zakonom propisana nemogućnost sklapanja kolektivnog ugovora sa sindikatom koji nema više od 50% radnika članova od ukupno sindikalno organiziranih radnika, dok preostala dva Sindikata obvezuje Kolektivni ugovor od 31. listopada 2019., koji je sklopljen na četiri godine.

Odredbom čl. 26. st. 3. ZORUPS-a je propisano da se broj članova sindikata potpisnika utvrđuje se prema podacima iskazanim u sporazumu iz članka 7. stavka 3. ovoga Zakona ili prema rješenju Povjerenstva. Kako je u rješenju Povjerenstva utvrđeno da tuženik ima 41,55% članova od ukupno sindikalno organiziranih radnika kod tužitelja, tužitelj nema zakonsku mogućnost sklapanja KU samostalno s tuženikom, pa stoga nema ni obvezu samostalno s tuženikom pregovarati, a osobito nakon što je sklopio Kolektivni ugovor 31. listopada 2019., koji ga obvezuje u skladu s čl. 26. st. 1. ZORUPS-a, slijedom čega je sporni štrajk nezakonit.

Naime, organiziranje štrajka radi sklapanja kolektivnog ugovora od strane sindikata koji nema većinu iznad 50% radnika članova od ukupno sindikalno organiziranih radnika kod reprezentativnih sindikata, ukazuje se nedopuštenim i nezakonitim jer takav sindikat ne može biti stranka kolektivnog ugovora (tako i VSRH Gž-26/17 od-2 od 20. prosinca 2017.)

Osim toga, u organizaciji i provođenju štrajka sudjeluju Damir Vrbančić i Mladen Ištvanović koji su članovi Radničkog vijeća.

Odredbom čl. 148. st. 4. ZR-a propisano je da radničko vijeće ne smije sudjelovati u pripremanju ili ostvarenju štrajka, isključenja s rada ili druge industrijske akcije, niti se smije na bilo koji način miješati u kolektivni radni spor koji može dovesti do takve akcije.

Prema mišljenju ovog suda, svako radničko vijeće ostvaruje svoje aktivnosti kroz djelovanje svojih članova. Kako su u konkretnom slučaju u organizaciji i provođenju štrajka sudjelovali Damir Vrbančić i Mladen Ištvanović, koji su članovi Radničkog vijeća tužitelja, prema ocjeni ovoga suda i ova činjenica rezultira nezakonitošću spornog štrajka.

Slijedom svega navedenoga i temeljem odredbe čl. 219. st. 2. ZR-a, valjalo je prihvatiti tužbeni zahtjev i odlučiti kao u točki I. izreke.

Budući da je tuženik spor izgubio, temeljem odredbi čl. 154. st. 1. i čl. 155. st. 1. ZPP-a, dužan je tužitelju naknaditi parnični trošak u visini jednokratne naknade za sudjelovanje u parnicama iz radnih odnosa prema Tbr. 7. točka 2. Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika ("Narodne novine", br. 142/12, 103/14, 103/14, 118/14 i 107/15) u iznosu od 2.000,00 kn uvećano za PDV po stopi od 25% od 500,00 kn, odnosno ukupno 2.500,00 kn. Naime, kako je ovdje riječ o radnom sporu predmet kojeg nije novčano potraživanje, visina parničnog troška se ne procjenjuje prema odredbi Tbr. 7. t. 1., već prema Tbr. 7. t. 2. Tarife te je odlučeno kao u točki II. izreke presude.

U Zagrebu 2. prosinca 2019.

Predsjednik vijeća:
Diana Preglej, v.r.

UPUTA O PRAVNOM LIJEKU:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka može izjaviti žalbu i to u roku od 15 dana od dana dostave pisanog otpisane ove presude. Žalba se izjavljuje Vrhovnom sudu Republike Hrvatske putem ovog suda i to u pet istovjetnih primjeraka.

za točnost otpisane – ovlaštteni službenik
Marija Roginek

M. Roginek